

363.

MISER HOMO,

Penicillo Medico-phyfico

MARCELLINI BOMPARTII,
Consiliarij & Medici Regij.

EDITIO SECVNDA.

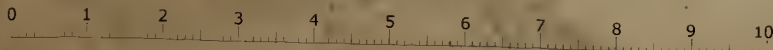

PARISIIS,

Apud NICOLAVM BOISSET, Typographum &
Bibliopolam, in Platea Malbertina, ad Insigne
D. Stephani.

M. DC. L.

MISSER

HOMER

The History of the

Life of the

Great

Man

LONDON

1784

CLARISSIMIS ET SAPIENT. VIRIS
D. D. NICOLAO PIETREO,
INCLITÆ FACULTATIS MEDICINÆ
Antiquiori Magistro; IOANNI RIOLANO, Anatomes
& Herbariæ Professori Regio; IOANNI MERLETO,
& GUIDONI PATINO, in omnium antiquissima
& nobilissima Medicinæ Facultate Parisiensi Doctoribus
Illustrissimis, meritissimis, celeberrimis,

SALVTEM.

QUIS melius pingat Hominem Miserum, quam qui *δολορὸς* per omnia malorum genera cucurrit, (Viri Doctissimi?) Altiore quidem conceptu & eloquio bracteato scribere possunt alij, ut contigit nuper clarissimo Collegæ vestro GUIDONI PATINO; sed dolor experientia pungit acriter, accendit, & ideam sui scribit indelebilem, quæ scribentis manum dirigit, & sine testibus loquatur. Inuenuilibus annis torserunt me nephritides, & excreti quatuordecim calculi faba magnitudine: scitis quàm inflexibiles, inexpanfiles dico, sint Vreterum angiportus: Vidistis me Parisijs continuâ duplici tertianâ, dein intermittente, tandem planeticâ languentem, in quibus, vestris consilijs, bis & vigesies secta vena, & haustum doliolum aquæ sennatæ, & cassiatæ, quo tempore (proh dolor!) generosissimus Mecenas meus in Germania, cum ei parerent omnia, Natura legibus paruit. Tu vir maxime, NICOLAE PIETREE, per quatuor menses, bis in diē, mellisluo sermone, sententijs ubique sæto, corpus leuabas & animum, Hippocratico digito morbi signabas exitum, te *ὦν* videbam & sentiebam. Tu IOANNES RIOLANE, Anthropographon decus, secundus Apollo & Apello fauisti. Tu, clarissime MERLETE, aulico amicitia vinculo mihi nexæ, potens in hoc certamine cle-

ruisti. Tu, GUIDO PATINE, ΕΒΛΙΟΚΩΤΗ (patere Varronis epithetum tibi compar) febrienti dabas refrigerium, non tantum mixto calculo tuo cateris, sed, incredibili omnium bonorum Auctorum Græcorum & Latinorum enarratione ita animum exhilarabas, ut non in lecto iacentem, sed in Academia disputantem me cernerem. Inuastudines me à vestris diuinis colloquiis seiunxerunt, & monticolam fecerunt, à quibus me athletam fortiolem factum, ubique fatebor ingenuus. Nunc in viridi senio à decem annis diuellunt arthritides, seri biliosi fœtura, ter in anno tanta tyrannide, ut plerumque Christiani Philosophi frangant fortitudinem, nulla epaphræsi, nullis paregoricis placabiles. Solebat enim GASPAR BRAYERIVS, vir summus, & eruditè practicus, Collega vester, mihi etiam vobiscum meis in affectibus alexicacus, cum arthritidis furor pungeret, aliquoties repetita rena sectione, crudi opij grana aliquot, cum vino aut spiritu vini haurire, ut hostem compedibus ligaret: non ausim Naturæ sedepuranti ostium claudere: sed exarmatus quindenà cali vertigine dolorem exarmare. Fastidium faceret hæc laborum historia, nisi vos olim Amicos intimos & mei amantissimos expertus essem: In meis peruigiliis defurente dolore nil nisi triste potui meditari, & Miseri Hominis tabellam pingere, quam appendo vestris altaribus. Valete, Viri sapientissimi, viuite integris viribus, & amare pergite

Vestrum BOMPARTIVM,
vobis addictissimum.

Datum Gergouia,
20. Martij, 1648.

LECTORI BENEVOLO SALVTEM.

SCRIPSI iamdudum libellum alexicacum pro inguinaria lue, quæ tot Aduersariorum millia deleuit anno 1631. Scripsi paulo post scolia in Colloquium Hippocratis & Democriti, iussu Illustrissimi Mecænatiss mei, Marscalli Effiati, idiomate Gallico, quod mihi semper clumbe & ieiunum visum est. Scribo Miserrum Hominem, medicè physicè à conceptione ad feretrum stylo satis nerueo & medullosa, (ni fallor) qui Lectorem singulis ferè periodis, non verborum fuscitate, sed rerum occursum sistat. Emitto *αὐτοψαύον* & tentatorem; si doctioribus placeat, breui videbis Opera mea Medica eodem filo texta: si displicet, iacebunt in bibliothaphio, tinearum victima. VALE.

MISER HOMO.

ISCORDIBVS unimur elementis, fluxilibus teximur
 filis, sanguine menstruo & semine, Vtero servili solo, palu- *In Tetra-*
 stri carcere claudimur ante libertatis vsuram, prius tumulati, *stichis.*
 quàm nati, *disagées Nazianzeno dicti.* Amplexus utilis ex- *semen*
 crementi, ab utroque decidui, primam hominis orditur telam, *metria mea*
 fibris albis, tenuibus, & effusi sanguinis globis viscerum prin- *χρίσιν*
 cipium rudimentis signatam, cuius elapsus primo septenario *Ar. st.*
ἐκρυσ est, effluxus, *Aristoteli* non iniustus, vt præcisa familia *In Politicis,*
 catenas egestatis non sentiat: *Tertulliano* sceleratus, *festinatio homicidij est prohibere* *In Apolo-*
hominem nasci, nec refert natam quis eripiat animam, an nascentem disturber; *getico.*
qui est futurus, & fructus omnis iam in semine est.

Homo *πεμφόλυξ*, bulla, & à bulla spumefcente incæptus, primò viuens non
 viuit homo, viuit humilis planta umbilicali tubo rigata, non enim simul fiunt in *vetus scho-*
 vtero viuens & homo. Nobilis *ἐπιτέλεια*, *δεῖται ὑπὸ ῥόισι*, perfectam maris animat *liafies Pin-*
 typosin trigesimo die, femina quadragesimo secundo, tenetque vegetantis & sen- *dari.*
 tientis imperium, non dat tamen nobilis hospes tenello fœtri respirandi licen- *philo de*
 tiam, otiosum ei reciprocandi spiritus spatium, & pulmo ruber, qui respiranti *mundi opifi-*
 bus pallet. *cio.*

Viuit immoto Corde, quandiu viuit alieno solo, & Sole, dico materno Cor-
 de, quasi duo Corda, duos Soles, eodem loco lucere sit nefas: viuit immotus,
 motoris ipse vector, ad tertium mensem Mas, ad quartum femina, vinctus com-
 pedibus acetabulorum, triplici muro cinctus, conglobatus, coarctatus, vtrq;
 manus pollice premens oculos fenestras mortis, in vindictam futurae perditionis.

Innatat vndoso substerniculo, vt minùs grauitet: nec ei datum suis excre-
 mentis emungi, materni stercoreis & lotij contiguus hospes: caudici ligatur ami-
 co, cuius iniurias desponsauit: quatitur caudex, patitur ramus, ille pellicitur, hic
 agitur, ille marcet, hic defloret, tanto nexu ducuntur in consortium, vt pul-
 sata matris imaginatio sculpat cereo fœtui characterem.

Variolis fœdatur in vtero: & quod mirum, fumo extinctæ lampadis, solutus
 vinculis, feretro pignoratur.

Hydrocephalo tumens sibi viam præcludit libertatis, putrescit, in sanien-
 abit, latente sceletio in vteri claustris. Vidimus in Aruernia inferiore, non longè
 à *Montepenserio*, cuidam rusticanae, edito fœtu, post annum sceleton secundi fœ-
 tus erupisse, abscessu facto infra iecoris regionem: petrescit aliquando, vt in
 Senonensi *lirhopadio*, à succo lapidescente, cuius ferax est microcosmus, vt vi-
 dere est in tot calculis & nodis arthriticorum, qui flænte succo gorgoneo, fero
 mixto, durantur.

Cateris animalibus statutum pariendi tempus, enormis homo incerto nasci-
 tur Sole, vt leuitatis & inconstantiae simulacrum: quinto natum mense pincer-
 nam *FRANCISCI* primi vidit *Montanus* ad ætatis verticem ductum: nascuntur

alij septimo, nono, decimo, vndecimo, qui mensis est *Aristotelis*, & à *Varrone* receptus in *Satyra*, cui titulus est, *Testamentum*: si quis mihi filius unus pluresve in decem mensibus gignuntur, ij si erunt ὅνοι λύγες, asini ad *lyram*, exheredes sunt: quod si quis vndecimo mense, κατ' Αἰστωτέλῳ natus est, Accio idem quod *Titio*, ius esto apud me. Vidi *Claromontij* *Aruernorum*, vbi redux ab *Aula*, *Medicinam* facio, *Consilia*. rij *Regij* castam coniugem vndecimo peperisse, nec fefellit eam gestationis supputatio, cum sit τῶκων ἑμπείγες, καὶ ὀπταμένη, nouitque ἐνθουσιαστικὸν illud ὁμορφόειν, & consequens ἑρεῖζεν ab *Hippocrate* designatum. Ea misera est & fato sacra hominis indoles, vt septimo natus viuatur, octauo moriatur: ἔστι τε, καὶ ἐκ ἑστίν ὁ κατάμηνος ἥμισος, est & non est octimestris generatio. *Clarius* explicat *Senis* oraculum *Sabinus*, antiquissimus *Medicus*, ἔστι φαινόμενα ζῶα, θωάμεναι ἐκ ἑστίν, id est sunt apparentia animalia, sed non sunt potentia. *Hispanos* excipit *Auicenna*, *Naxios* *Diocles*, gratulante *Iunone* ob *Bacchi* natiuitatem, *Aegyptios* & incolas *Cypri* in *Græcia* *Aristoteles*, ratione minus neruca: Nilus quidem πολυρηνωτάτην θωάμεναι habet, & vi nitrosa, materna fecundat arua, sed octauo mensis ominosam legem non soluit. *Aegyptus* ζῶνδωγος est, frugifera, aut vitæ donatrix, fateor, sed cur octimestris vitalitatis author? nil potest *Capricornus*, sub quo supina iacet, vt sonat etymon, cum *Capricornus* sit influxiuè siccus & frigidus: Potest mehercule cælum, cum sit *Aegyptus* propinqua signifero circulo vitæ auctori, potest constans cæli serenitas, quam sustinet Nilus ἀθάλως, ex puriore enim aëre ducti vitales spiritus firmiora donant vitæ vincula, cum sint ipsimet animæ nexus quibus cuiusque partis ligatur forma. Lassata tandem *Natura* reo pondere, illud excutit, sed (proh dolor!) quot matris angustia, quot fœtus: post exantlatos partitudoinis πόνοις, languentibus musculis & expultrice vteri, sæpe perit vtrumque, nisi tyrannicum impleretur auxilium, *Rousseti* ὑπεργόμης, scalpelli *Cæsarei* defensoris: Si fauet *Lucina*, in caput voluitur, vt lumen videat, sicut pedibus ducitur, vt tumultum impleat: alij pedibus pulsant lucem, *Agrippa* dicti, ægrè parti, ominosi mehercule partus, exemplo *Neronis* hostis naturæ, & *Agrippæ*, morbis omnibus pressi: alij obliquati sibi denegant exitum necessariâ crudelitate trucidandi, matricida, ni morituri. Misera sors morientis antequam viuatur, damnati tenebris, antequam lucem videat. Alcedo ouis incubans per quatuordecim dies *Aristoteli*, per nouem *Philocoro*, per septem *Demâgora*, mare serenatur, fluctibus silentium imponit, cetaceos montes ligat, nauigantes securitate firmat, mirantibus & expectantibus vndis conceptum animalculum, quasi in ea productione totius Naturæ pax inclinata recumberet, aut per eam renasceretur: Conceptus homo non eâ natale solum beat serenitate, non ita pacatur ortus hospitium, inquietas nidum exagitat, figulinam turbat, fœtam cruciat, inedia macerat, picantem alit carbonibus, nulla dies halcyonia, toto gestationis tempore parat insidias, onerosus matris ilia pulsat æstuat sanguis procellosus, pulitant audaciùs arteriæ, venæ nigricant flexuosæ, assurgunt montes lactei fluctibus sanguinis agitati: Miser Homo, auiculâ inferior, pacis & matris osor, inuauetudinis auctor, maleficus antequam malum noscat. Lux qualitatum prima, gaudij vectaculum, blanditur omnibus, pacatur osculo, exhilaratur, nascentem pellit in lacrymas, fortè reus & conscius peccati, sanguinis labem lacrymis terget, vt lucis datori satisfaciat, præfagus ærumnosæ vitæ luget tremulus: nec satis est calcitratu rupisse carcerem, mors adhuc in limine est, reus funibus & chordâ vinculus vmbilicali auiti sceleris pœnam explicans funibus proprijs finem facit.

Nascitur exarmatus, brutis impar, sitiens sanguinem crudatum in mammis: vix natus, seminatus, medio corpore pudoris vestibulum prætergressus, astrorum

Hipp. lib. 1.
παι γυναικ.

Hipp. lib.
παι γυναικ.

Tertull.

subijcitur schemati, imperanti materiae non formae, quam δι' ἑαδεν ὁμοίαν docuit *Stagyrita*, ἀφάνου, καὶ ἀνδρογύνου *Cous*, ἀπορροίαν τῆς πάσης ψυχῆς, καὶ τῆς ἑρμῆς χορείας *Pergamenus*. Adest *Metoscopus*, qui lineis frontis eius sortem dispenfet: testis est *Vespasianus*, qui successit imperio, non *Britannicus* *Claudij* filius. Vix natus epilepticis vexatur insultibus, πάθος παιδικὸν torquet, & nisi pellatur μικρόνιον, papauerculum, stagnat minera puerilium affectuum: subdolo nutritur alimento, in vteri sinu, ἔλκει τὸ γλυκύτατον αἷμα, sed foedi non parum allicit, cuius ebullitione perfectiua, sicut in misto, fit *synochus*, variolis tumens, & biliosa continua morbillis, purpurata, quibus vt febris κακοτόπις & κακοχρωπύτης, venae sectione, ante & post eruptionem succurrimus: & quia deleterio tabo foetente sunt contagiosae, alexiterijs oppugnamus, non *Belzaar* Indorum suppositio, quo superbiunt apothecae, sed Arabum lacryma Cerui post centesimum annum *Auenzgarj*, & *Iulio Cas. scaligero* commendata: nos in omni ceruorum aetate lacrymam odore moschi gratam feliciter vsurpamus, necnon *Contraierua* primi *Belzaar* περιπαρχον & substerniculum, potissimum si ex eo cum aquis vlmariae & scorzonerae comparetur extractum Qui qualitates magneticas expugnat, non est amicus Caesaris. *Impudentis*, inquit, hominis est occultas negare qualitates: & reuera, si magnetisum tollis, & πεφυκότως agentia, medicinam *Cnidiam* facis, praesidiorum ieiunitate languentem: Nutritur brutum lacte materno, homo aduena, & saepius ἀπερφεύτω, & plerumque syphilideum fugit tabum, venenum lacte dulcatur, peccati luens poenas, cuius insons.

Arnaldus de Villa noua.

Docet Scribenius Larous venatores Sicilia in civitate deferre sordes seu lacrymas cantho maiori adhaerentes contra sobolorum virus, & pharmaea deleteria.

Scaliger in Cardanum.

Brutis vnum alimentum, homini multiplex quod discordiam parit in prima πείλῃ, ideo oletum humanum foetidius, soli pantherae aconito pardalianches infuscatae, & cancro morbo alexicacum bubulum stillatitium Maio mense, aquam facit πολύανδρον, phthoe non minus praesentem quam Rosellae, aut ἐννεαφύλλῃ pulmonariae *Fracastrorj*. Accedit brutum ad mammam solo naturae digito, nisi mamma accedat ad vagientem, in cunis cuneus mortis est: salit brutum infans calcitrat, & herbeto se culcitrat, infans homo è fascijs pendet, & manibus vmbiliferae Lucinam mussitantis. Nascitur omnis homo caesij oculis, qui mutantur in eam naturam quae futura est: caesietas, imbecillitas est, ἀδένεια ἢ γλαυκότης: quod eleganti maris caesij comparatione docuit *Aristoteles*, caeteris animantibus oculorum color permanens. Secretis & inuisibilibus septenarij ducitur manibus, αἰών ἀνδρώπῃς ἐπταήμερος, hominis aetas septemdiaria: septimo die genitura habet omnes corporis partes adumbratas, ipsas etiam aurium, & oculorum cavitates, pedum digitos, si in aquam projiciatur, medio enim aere cerni non possunt partes: septimo mense vitalis foetus editur, non propter Lunam quae septimo praest, sed propter septimi diuinitatem: non enim octauus est, & non est propter Saturnum, Stellam principijs vitae inimicam, vt volunt *Astrologi*: non propter duas consequentes κακοπαθείας, vt docet *Hippocrates*: nec propter seminis immaturitatem, vt censuit *Fracastrorius*: latet hominem haec philosophia: docet Mosaiica septimo die Deum quieuisse, & ei benedixisse, quietem verò Dei fuisse conseruationem creaturarum, & ex consequenti priuilegium septimo datum vitalitatis, qui ἑβδομῶν ἐστί, & quem Natura φιλέδωκε in delicijs habet: Septimo mense dentit homo, erumpunt anteriores seu incisores, secundo septimo canini, quarto septimo molares, σφραγιστῆρες dicti: qui si ceciderint, anno septimo renascuntur: eodem tempore loquelam perficit homo: septimo die perit homo fame, ventriculo ingesta non excipiente, quia concreuit intestinum Ieiunum: vulnera capitis insignia septimo vel decimo quarto sanantur, vel interibunt: septenarijs temperamentum mutatur, ideo singulis septemnijs consulendi Medici, autore *Ficino* septenarij

De panthera praeter Ciceronem, Theophr. Plutarc. in Dialogo de brut. solertia.

Arist. de gener. anim. lib. 8. cap. 1.

decernunt febres acutæ, *γενίμους* dies vocat *Hippocrates*, feminales, quorum religiosus cultor & spectator extitit, ut videre est aureo contextu libri quarti *πρὸς Πηλιάδην* (de cuius natalibus nullus ambigat, distat genio à tractatu de balneis) *μάλιστ' ἂν εἴη τὸν περὶ τὸν ἐνθαλάσσιον, ὡς ἀνταίαι ἡμέραι ἐπεσφύρεται ποιεῖσι τὰς χέρμοντας*, Maxime verò numerus impar est observandus, nempe bi dies in hanc vel in illam declinantes partem, ægros reddunt. Doctissimus Hispanus *Stene* in secundum *Epidemiōn*, non tantum septenarium coluit, supersticiosus proclamavit insolentes, *κεκοσμέτους, ἀλάστορας* reipublicæ, & homicidas cruci figendos, qui septenarijs secant venam, læsâ diei sacri maiestate: *Απαγε* (*valentine hæmophobe* cum tuis siderum luxationibus) Medicinam luxatam putas, sicut & *Cassiopeam* in cælo: *Parisienses* Medici purioris & sanctioris Medicinæ *Atlantes* fortissimi, & in bene medendi Arte magistri optimi, atque sapientissimi, secant venam septenarijs, sicut & alij diebus, non crismi expectantes, sed exhausto febrili fomite, Naturæ *παρὰ τὴν* præscindentes: quis eos dicat *Κοορύσις*, cum semper *Κοορώζουσι* præluxerint, *Hippocratis* assertores adamantini? (hæc ἐν *παρὰ τὴν*.)

Septenarijs contingunt vitæ & fortunæ mutationes, *Climacteras* Chaldaei vocant, scalares mutationes propter subitum lapsum ab extremo scalæ ad extremum, à Saturno ad Lunam & contra: septeno saltu genituram elegantis *Fidicinæ* excussit *Hippocrates* sextanam, ne vilesceret inter mulieres, *ἐπὶ αἷμα* legit *Macrobius*, septanam. Pollicetur diuinus Senex se daturum rationem septenarij, sed sacrum illud velum non tangit, ne manus tabesciat, & offendant ad lapidem pedem suum: commendat filio suo *Thessalō* numerariam, cuius miratur *ἀναιπολοῦσθον*: *Miser Homo*, cuius nasci septeno saltu luditur: *Miser*, qui cæco ductore septenario per vitam ducitur: secundo septenario gallulascit homo, *παραγῶν* vocat *Aristoteles*, hircire, crispat lanugo pubem, varicosi laxantur mæandri, & soluitur vocis gracilitas docente Dictatore: *ὀργάσσει* & catullitione feruet sanguinis spuma in æstrum venerium, quo vellicatur brutum, non ad voluptatem, sed ponderis excussionem, si creditur *Guleno*. Homo frequentibus pungitur veneris incentiuis, ut det animæ suæ spoliū: prægnans brutum marem non patitur, non quia bestia, ut lasciua Romana *Iulia* loquuta est, sed minùs bestia, si res venereæ sunt *αἰόντου*, non virilis veretri dolore, extenso vtero, ut scribunt Medici, sed quia absoluto Naturæ penso, spumosi ponderis æstro non agitantur. *Miser Homo*, cui datus est spiritus carnis qui eum continuò colaphizet, cum brutis datum sit vnum tempus, quo ducuntur in maniam.

Aristophanes vocat res venereas *αἰόντου*.

stibium dicitur τετραγώνον;

γωνία;

γωνία;

Polluci ὀμ-

μαπαραγῶν,

à cilijs mulierum pin-

gendis: *He-*

Sych. ὀμ-

μαπαραγῶν

exponit

συμπίσματα

ἢ τὸ φθάλ-

μῶν.

Hippopotamus, bellua Nili, Crocodilo maior, pressus onere sanguinis, Nilum egreditur, venam cruris aculeato veprium ramo allidit, depositâ sarcinâ, limo Nili plagam obducit, sigillat insolatam: *Miser Homo*, inter bubsequas & rupices degens, si non possit argenti oleo Chirurgi cuspidem ungere, deseritur Naturæ legibus, & vitæ legibus plerumque soluitur. Ibis fistulante rostro proluit aluum muriâ, *Miser Homo* cogitur pudoris, & putoris vasa pandere, ridente mariscas pharmacario. Canis flexuosâ linguâ fordentia lambit vlcera, terget, siccatur, firmat coalitu, idem pasto gramine omittit illuuiem, homo stibij *παραποφθάλμης* scribentis olim margines oculorum, & salis chalcanthini quærens operam, *απὸ τὸν* *πεπλημένον* inficit diuellitque, non sine viscerum *ἰσθρὸ πόν* languore: *Pazan* aquæ venenatæ tabum eludit contraieruâ, præsentî alexicaco: toxicatus homo, peruaria vagatur alexipharmaca, ancipiti ferè casu; per crystallum si suspicio sit sublimati aut arsenici: per *Nymphæam*, si ellebori: per oleum Nucleorum pini si *Rix* galli m. . . per cineres Cancrorum aneâ patellâ rubrâ igne sarmentorum factos

In Theria-
cis.

Sidonius
Apollina-
ris Iustum
Medicum
sic appellat,
quia ma-
nuatus erat,
id est fur.

Arist. 8. de
hist. anim.

Puella puber floribus immortalitatis superbit, menstruis enim floribus prolem spondet, quâ se mortis manibus ereptam putat, continuata carne: sed qui sunt isti flores menstrui? Sanguis superfluous, non veneficus, ut visum Plinio Veronensi, sed excrementum, quo corpus depuratur, non solum quantum, sed quale, ideo ἡδονῆς καὶ ἐξοῆς dicta purgatio Erasistrate, quæ quândiu Naturæ legibus patet, Mulier podagrâ non laborat, Hippocratis æuo, sed mendacem fecerunt, qui falli & fallere non potuit: rodunt Niuem solatium stomachi æstantis, & cætera quæ scribuntur à Seneca, arena sine calce, & quia feminam exuerunt, virilibus morbis damnata sunt.

Sanguis menstruus, ut & quilibet alius, non habet φολανθὴ extra venas, ex eo tamen magnalia Chymici parant in mumia magnetica philtorum principæ; eâ fortè ratione Gnostici apud D. Augustinum & Epiphanium, sacrificabant & potabant in honorem Fluviæ deæ, cui sacra menstruatio: ei primum fluenti privilegium dat Paulus, solvendi herculeum morbum, sicut primæ partitadini per menstrui sanguinis ἀποτομὰν, λόχεια vocant: huius primi fluxus tanta vis est, ut Virgo Larissæ sexto die tyranno iudicata, non sit hypostrophæ passa: Miser Homo, qui excremento philtatur, infelixa femina, quæ sperat libertatem & vitæ serenitatem ab excremento.

Insignes quatuor aëris mutationes Solis pedisse quæ mutant insigniter miserum Hominem: Verno tempore sedente Sole in domo honoris, quæ Aries est, surgit Hippoc. 6. vniuersa Natura quæ dormierat hyeme: vegetantes vitæ, quæ in centro delitue- Epid. p. 7. rant, apertis corticum fenestellis, virent frondibus redimitæ, Numen & lumen adoraturæ: mutuis amplexibus Naturæ litant omnia: philomena dulcifona veris tuba, nidulans in arborum imo præuocat ad certamen harmonicum volucres, Citharædos etiam, quibus cedere non nouit tenuis anima & superba, secedens potius cantibus hausta, quàm cedens, Soli gratulatur vernanti: Solus homo, spirante Fauonio, Solis tepore liquatis & excentratis humoribus, si quæ pars læsa iacet, impluuiio languet, pes corniculæ in foliis ficus signatus phthiricis omen portendit, lugent arthritici, anhelant asthmatici, furunt μαιώμενοι, cadunt epileptici, strangulantur anginosi, ruffiunt raucentque catarrhoici, scalpuntur impetigine fœdi, pallent effuso sanguine plethorigi: æstate, leone maxillæ canis stellatæ fulgoribus rugiente, igniente, accenditur, σφελίεται, sudoribus & insensibili transpiratu, ducto foras calore, squalleas exoluitur. Autumno ferina sunt omnia, inæqualia, effœta, humorû cineribus lucifugis in fundo vasorû latentibus fugiuntur saturni filia, hyeme sepultus pituitam congerit somnolentiæ fomitem, quâ saginatus torpet, & fit πλυντὴς ὑδατῶν: Miser Homo, mutabilis aëris & temporis mancipium, Miser, vtriusque versatili & tyrannico parens imperio.

Quartana
& morbi
melancholi-
ci sic dicti
Theodoro
Prisciano.

Miratur Philosophia Oceani reciprocationem: miretur quadruplicem in homine, singula celi vertigine, sanguis fluctuat matutinis horis, meridianis biliosus sulphurat, sub vesperam melancholicus acetat, nocte pituitosus yndat, quibus reciprocationibus temperamentum fugaciter alteratur, adulteratur: Sanguine animus hilaratur, bilioso sulphure accenditur, succo melancholico sternitur, pituitoso laxatur: hi quatuor succi succendicula sunt pathematû animi, quibus agitur homo, niger humor Palladis arcem obnubilat, serenitatem eius tegit cum mœrore & metu, non spectro nigri, non sunt enim oculati spiritus animales, non frigore, cuius μνῆσις πᾶσι est, sed inexplicabili vi, quâ spiritus animalis coruscum ætherem obliteratur, metu concidit, mœrore pallet, decolor motitat, gaudio effundit animam, metu centrata calcatur, perditque, ira, verecundia, amor, dissoluunt vitæ vincula. Miser Homo, scopulus procellarum omnium.

Miser homo, somni publicani vectigal, mediam exhaurit vitam in tenebris, li-

gatus sensibus, imperio principum facultatum exutus, nudus, aut linteo tectus, *Somnus est*
 quasi in tumultum descensurus, sui immemor, sui nescius, semiuivus, imperator, *Arist. lib.*
 & pastor, adolescens, & πολικὸς παῖς, veteranus, pro varia imagine: Pastor sce- *s. de gener.*
 ptri delusus phantasmate, in lecto foliis arborum, & paleis tumente superbit, im- *an. pibetior*
 perat: siccus senex veneris idolo, iuventutis emulus, ambit puellares amplexus, stil- *Quæ xpi pui*
 lante sersa falso, pro semine è funerata parte: *Miser*, quem tenebræ beant, lux *Quæ, i. in-*
 spoliat; *Miser*, quem tenebræ fouent, lux glaciât. *terliminiū*

Accedat iuuenis ἐν ὄψῳ, pensilibus bene peculiat, virgineas sponsæ tritu- *mortis &*
 rns & expansurus cristas, scincorum renibus apparatus, volantium formicarum *vita.*
 oleo delibutus, incantamento magico flaccet inermis, non minùs quàm si Satur-
 nino satyrii teste pastus biennio friguisse, defigitur, deuotatur in nuptiis, quæ-
 rens suffitum Leontopodij, in *Philosopho Madaurensi. Miser Homo*, quem sors cuirat
 goëtica, *Miser*, quem exarmat anus fatidica. Natat hominis vita in sanguine, *Apuleius*
 cuius guttis aliquot extra alueum putrentibus perit: Circulato sanguine in sini- *de viribus*
 bus lampadis vitæ, natiuus partium calor resurgit, cui effreni duplex septum Na- *herbarum*
 tura dedit, si salit viuacior, vitæ nectar effunditur, vel dilatatur arteria facta aneu- *curas defi-*
 rismate. Vilioribus Naturæ ponderibus, & excrementis vita hominis præca- *xos & de-*
 uetur, & erigitur lapsa, foliis plantæ Alexandrinæ cuanidis, senio flauentibus *votatos sus-*
 depuratur, educta bile nigra insanæ fomite: sapit si minùs sapiat, quàm *fitu leonto-*
podij.
thus, in animalium cadaueribus speculatur, præsentē *Hippocrate* discipulo, fungis ce-
 rebrum excutit carebariam, quem mittit *Agaria* fungum, radice barbara minùs
 barbari sunt biliosi, dulcati radicis amaræ potu: si arx vitæ vacillet, vide quibus
 erigatur, moscho, sanie umbilici animalis, vomitu maris bituminoso, ambaro vel
 amaris fungo (si *Scaligero* faues,) zibeto, obsecenorum cati sylvestris sudore,
 margaritis, leprosi piscis grandinibus, oui bombycini prothei caduere fœti lanu-
 gine, grano Kermes, volitantis vermiculi nidulo, boleto ceruino, fœtura seminis
 cerui in terræ sinus effusi ἐν ὄψῳ, cornibus Monocerotis & Cerui, ossiculo
 cordis bovis & cerui, excremento fibrosi cordis durato: *Miser Homo*, cuius cordi
 fouendo dicata sunt Naturæ superflua: Vertigine voluatur imperator, dictator,
 sterco pauonis, inuentum *Sexti, Platonici Philosophi*, non *Rusici Franci*, vt vo-
 luit *Quercetanus*, ducitur in auxilium: linguis pauonis nutritus olim *Heliothalus* in
 eum scopum: si thesaurus vitæ sanguis petulans fluat, post epaphreses & *ixuua*
 selectiora, sterco asinum & porcinum imploratur ad potum & olfactum, lau-
 danum cassum, philonium Persicum, puluis *Iulij Scaligeri*, sperma ranarum sic-
 catum, sperniola, pulvis pampinorum potus, & in nares missus, mihi inter-
 dum non infeliciter expertus, colchotar ipsum naribus, pilulæ laudani in nares
 misse, vt placuit *Crollio*, hæc omnia sunt imparia, fimbria Salvatoris petenda aut
 παράκαια ad statuum eius nata. *Miser Homo*, cuius vitæ vehiculum, artis & Natu-
 ræ manibus teneri non potest. *Miser*, qui fluxili vivit in purpura: Plevriticorum
 salus post venæ sectionem, κατ' ἔξιν sapius repetitam, in stercore equi avenâ nu-
 triti sita, motis sudoribus, quo præsidio vxor *Lutheri* liberata est, si creditur *Me-*
lancthon: sterco asinis Iætericis dat levamen, quia pascitur gramine, & quia
 nitro pungit: anginosus sterco canis, & hirundinum nidus: sterco leonis epile-
 pticis: sterco lacertæ, albenti pupillæ: sterco muris eccopragogum familiare *Ru-*
lando in pulce puerorum. *Miser Homo*, in sterquilinio, vt scarabeus, quærens vi-
 tæ solatium. Imperat *Homo Animalibus*, & est viliorum insectorum sagina & vi-
 ctima: num pediculi Dictatoris *Syllæ, Alemanis*, Græci poëtæ clarissimi vitam,
 scdâ clauserunt prurigne? Regia Majestas diurno scepro lassâ somnum queri-
 ta, animalculum sanguisorbium, pernicitate regios ludens carptus, aut titillans pe-

Euseb. hist.
Ecclesiast.
lib. 7.

dicelli Syronis aratus, sub aquea latentis vesicula, mulcebres sensuum ferias suffuratur, pedicamque soluit, imperante animalculo sensibus, vt excubent in sensiteriis: dixi victimam esse viliorum, dico hominem ludum esse *phalangij*, *tarantula*, cuius morsu saltitat infans, entusiasticus ad vltimum spiritum, nisi musica, cicurato tabo, sistat pacetque furentem: non satis est saginam, victimam & ludum esse, viperarum & lacertarum est natale solum, vt visum est in *Pannonia*, anno 1549. Vermiculi aspectu nauscat indutus bysso, & purpura, quem fouet in sinu domesticum, in venis ipsis, in cerebro, sicut & Scorpiones.

Torquet hominem morborum ilias, quorum grauissimi *Coam* & *Mauritanans* ludunt manum. Quis fortis Medicus fortem vicit apoplexiam? ἀποπλιν sine febre venæ sectio potius soluit, quàm anceps solutio: hunc cum *Celfo* norunt practici: quis *Menecrates* Iupiter de morbo herculeo triumphauit? gloriatur *Paracelsus*, malè dictus *Theophrastus*, (*Cacophrastum* vocat *Erastus*) sed dignus est rescripto *Agésilai* Regis ad *Menecratem*. *Agésilas* *Menecrati* Ioni sanitatem: si soluit *Gordonus* epilepticos, *Gordianum* nodum soluit, sed errat toto cælo si idiopathicos liberasse somniauit: volatilitas vitrioli, spiritus viridis qui viridelli nomen dedit morbo, specificum & insigne fuliginosorum mystarum, norunt medici quàm inane: subtiliores *Hermetici* macerant bracteolas auri aucupio fortiore: secundina primogeniti *Achilles* est *Henrico Petro*, *Nosologo*; Mumiam primogeniti viuientis non humatam extollit *Humerus Poppius*: an sanguis primogeniti sit, sacrum uobis illud explicet verum.

Henr. Petrus Med.
Cermanus
in A. solo-
giis.

Chimæricum est ossiculum triquetrum in epilepticiis & strangulatis tantum reperimentum, cassa radix pœoniæ etiam masculæ recens effossa, etsi *Galeno* decantata, superstitiosus carbo absinthiacus in vigilia natalis *Ioannis* effossus, & appensus. *Θεία μύρα* physicum est virgultum sambuci super salicem nati ex fimo picarum sobolescentis, ungula Alcis annulo clausa, pota, & quod melius videtur *Apollonio Menabeno*, cordi admota, & in aurem sinistram missa, viscum quernum insigne epilepticiis piamentum, (loquitur *Pena*), sunt eiusdem profapiz, sed quo fructu, norunt Medici: sanguinem mustelæ probat *Augenius*, *Langius*, *Dornius*, *Rulandus*, *Quercetanus*, suas aquas antepilepticas, sed infelici successu: frustra inuitur consuium vtriusque futuræ ad priorem vsque laminam: frustra meninges cerebri suâ galeâ spoliantur: frustra *Leonardus Tacchinus*, *Emporiensis*, decoctum guaiacini extollit, quasi in pituita fomes esset auræ fonticæ. Eruditissimo viro *Thoma Erasto*, in votis fuit ante obitum, nosse indolem & clauam morbi *δυσκαταμαχία*. Quis elephante fœdatum corpus terfit, non fabulosum sanguinis humani balneum, non hydrargyrosis, non cuiratio, non historia *Galeni* de carnibus viperarum, quibus similes fabulas derisit *Arctæus*, non punctio trium vesicarum in planta pueri nati elephanti, vt scribitur à *Riolano patre*, eloquij & doctrinæ latice: fœdat leontiasis, ludens medicas manus, crubesciente Medicorum familia. Quis pestilens miasma, νοσέειν δὲ σπύκεον expugnauit, Theriacane γαλλίαν, ἔνδιος πύρι καὶ σαρκίον ἐν λοιμικῇ κατὰ φύσιν: pompofum illud pharmacorum Chaos, discordium aceruus fermentatus, infomnium *Andromachi* vigilantis? cor & icur viperæ, quæ in thesauris habent *Germani principes*? nequaquam; tota pendet incolumitas ab exilio & aura peregrina, ab ipsa corporis imbecillitate, docente præceptore (interpres malè legit *εργότατον*, solidissimum, pro ἀδυνάτατον, imbecillimum, & ἀξερωτάτη, familiarissima pro ξερωτάτη, maximè peregrina. Miser Homo, quem imbecillitas præcauet, Miser, quem ineremis fuga sospitat. Quis Medicus Cancris triumphator? an *Leon. Fuchsius*, *Anticarcinus* dictus, propter insigne alexipharmacum cancri ex radicibus serpentariæ, arsenico-crySTALLINO, & fuligine? experti norunt fallaciam,

Hipp. lib.
de nat. hu-
mana.